

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 173. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849788884080.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Det var en dejlig, klar vinteraften. Sneen hvilede som et kridhvidt tæppe over jorden, og månen og stjernerne strålede ned derpå, og forhøjede den hvide glans; med ét ord, det var et vejr ligesom iaften. Nattergalen fløjtede sine søde, sværmeriske triller; - nej, stop! den fløjtede ikke, men den åd melorme i buret, hvori den hang på væggen hos skovrider Christoffer Hennegau, den vældigste jæger i hele Thiiringskoven. Forbi hans bolig løb en stor flod, som nu var tildækket med den spejklare is, over hvilken han plejede at løbe på skøjter, bevæbnet med sin riffel/ og han skød da, i den hurtigste fart, de fugle, som næsten usynlige drog i umålt afstand over hans hoved, og som kun månens svage belysning betegnede for hans øvede jægerøje. I det han nu fortsatte sit løb langs med floden, bragte dennes krumninger ham ud på en stor sø, hvori den havde sit udløb, og som ligeledes var bedækket med is. Langt borte, på den modsatte bred af søen, glimtede et rødt lys, der stak besynderligt af imod månens og stjernernes blålige skær; men det var tydeligt at dette røde lys var en stjerne